

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **GLP service s. r. o.**, se sídlem Přístavní 531/24, Praha 7, zastoupené Mgr. Lukášem Matasem, advokátem se sídlem E. Beneše 2439/70, Plzeň, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2019, č. j. 50428/19/5100-41453-712140, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2020, č. j. 8 Af 51/2019 - 67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský soud v Praze usnesením ze dne 25. 2. 2020, č. j. 8 Af 51/2019 – 67, zastavil řízení ve shora označené věci pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 8 Af 51/2019 - 61, které bylo žalobkyni doručeno dne 23. 1. 2020.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti usnesení krajského soudu podala kasační stížnost, v níž namítla, že soudní poplatek uhradila ze svého bankovního účtu na účet

Městského soudu v Praze před právní mocí usnesení o zastavení řízení. Ke kasační stížnosti doložila výpis z bankovního účtu, který svědčí o uhrazení soudního poplatku dne 24. 2. 2020.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[3] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“).

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Ze spisu krajského soudu i z potvrzení z internetového bankovníctví (č. 1. 69 spisu krajského soudu) je zjevné, že k úhradě soudního poplatku ve výši 3.000 Kč došlo dne 24. 2. 2020. Městský soud však stěžovatelku vyzval k úhradě do 15 dnů od doručení usnesení č. j. 8 Af 51/2019 – 61, tedy do 7. 2. 2020. Včasnost úhrady netvrdí ani samotná stěžovatelka, která v kasační stížnosti toliko uvádí, že soudní poplatek byl uhrazen.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném od 30. 9. 2017 pak platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[7] Ačkoliv byl soudní poplatek uhrazen před právní mocí o zastavení řízení, nemá tato okolnost vliv na jeho zákonnost. Novelou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, provedenou zákonem č. 296/2017 Sb., došlo (mimo jiné) ke zrušení § 9 odst. 7 věty první zákona o soudních poplatcích, podle které „[u]snesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení“. Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění po novele se k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty stanovené soudem nepřihlíží (viz výše). Navrhovaná právní úprava měla a má za cíl posílit regulační funkci soudních poplatků, zjednodušit postup soudů v případě, že poplatek nebyl vůbec zaplacen či byl zaplacen po uplynutí lhůty stanovené k jeho zaplacení, což mělo za cíl odbřemenit soudy vyřizující agendu zastavení řízení pro nezaplacení poplatku (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2019 č. j. 30 Cdo 825/2019 - 116). Novelizace zdůraznila povinnost účastníka řízení (žalobce) hradit soudní poplatek a to nejpozději ve lhůtě mu k tomuto účelu soudem stanovené. Účinná (nová) právní úprava, jež je aplikovatelná na projednávanou věc, tedy zdůrazňuje ze zákona plynoucí povinnost navrhovatele (žalobce) zaplatit soudní poplatek již s podáním žaloby/návrhu.

[8] Městský soud stěžovatele řádně poučil o následcích neuhrazení soudního poplatku ve lhůtě mu k tomu stanovené (15 dnů). Stejně jako i o tom, že k úhradě soudního poplatku po této lhůtě se nepřihlíží.

[9] V projednávané věci tak nedošlo k uhrazení soudního poplatku ve lhůtě stanovené soudem, a kasační stížnost je proto nedůvodná.

III. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[10] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů uzavírá, že kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1, větou druhou, s. ř. s., posoudil jako nedůvodnou a zamítl ji.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady běžné administrativní činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu